Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

23 ноември 2021 година*

„Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност — Борба с тероризма — Ограничителни мерки, приети спрямо определени лица и образувания — Замразяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Регламент (ЕО) № 2580/2001 — Оставяне на организация в списъка на лицата, групите и образуванията, участващи в терористични действия — Нотифицирано до организацията изложение на индивидуалните мотиви, което е включено в документ, отделен от акта с общи мотиви — Удостоверяване на изложението на индивидуалните мотиви — Член 297, параграф 2 ДФЕС“

По дело C-833/19 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 14 ноември 2019 г.,

Съвет на Европейския съюз, представляван от B. Driessen и S. Van Overmeire,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Hamas, установена в Доха (Катар), за която се явява L. Glock, avocate,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател, A. Prechal, E. Regan, S. Rodin и I. Jarukaitis, председатели на състави, T. von Danwitz (докладчик), M. Safjan, F. Biltgen, P. G. Xuereb, N. Piçarra и L. S. Rossi, съдии,

генерален адвокат: A. Rantos,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 юни 2021 г.,

* Език на производството: френски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Съветът на Европейския съюз иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 4 септември 2019 г., Hamas/Съвет (T-308/18, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2019:557), с което Общият съд е отменил:

– Решение (ОВППС) 2018/475 на Съвета от 21 март 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/1426 (ОВ L 79, 2018 г., стр. 26),

– Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 (ОВ L 79, 2018 г. стр. 7),

– Решение (ОВППС) 2018/1084 на Съвета от 30 юли 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/475 (ОВ L 194, 2018 г., стр. 144), и

– Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1071 на Съвета от 30 юли 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 (ОВ L 194, 2018 г., стр. 23),

(по-нататък, наричани заедно „спорните актове“) в частта, в която тези актове се отнасят до Hamas, включително Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

Правна уредба

Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации

2 На 28 септември 2001 г. Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации приема Резолюция 1373 (2001) за установяване на стратегии за борба с тероризма с всички средства, и по-конкретно за борба с неговото финансиране. Параграф 1, буква c) от тази резолюция по-специално предвижда, че всички държави замразяват незабавно средствата и другите финансови активи или икономически ресурси на лицата, които извършват или възнамеряват да извършат терористични действия, или подпомагат или участват в такива действия, на образуванията, притежавани или контролирани от такива лица, както и на лицата и образуванията, действащи от името или под ръководството на такива лица и образувания.

3 Посочената резолюция не съдържа списък на лицата, спрямо които трябва да се прилагат тези ограничителни мерки.

Правото на Съюза

Обща позиция 2001/931/ОВППС

4 В изпълнение на Резолюция 1373 (2001) на 27 декември 2001 г. Съветът приема Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, 2001 г., стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179).

5 Член 1, параграфи 1, 4 и 6 от тази обща позиция гласи:

„1. Настоящата обща позиция се прилага в съответствие с разпоредбите на следващите членове към лицата, групите и [образуванията], участващи в извършването на терористични действия [и] изброени в приложението.

[…]

4. Списъкът в приложението се изготвя на базата на прецизна информация или материал в съответното дело, [от които е видно], че е взето решение от компетентните органи по отношение на засегнатите лица, групи или обр[а]зувания, независимо дали [то е решение, основано на сериозни и достоверни доказателства или улики, за] възбуждането на разследвания или преследване […] на терористично действие, опит да се извърши, участ[ие във] или подпом[агане на] такова действие или [е] присъда за такива [деяния]. Лицата, групите, или [образуванията], определени от Съвета за сигурност на Обединените нации като свързани с тероризма или срещу които е разпоредено налагането на санкции, могат да бъдат включени в този списък.

За целите на настоящия параграф „компетент[ен орган]“ означава съдеб[ен орган, или ако съдебните органи не са компетентни] в областта, попадаща в обхвата на настоящия параграф, [еквивалентен на тях компетентен орган] в тази област.

[…]

6. Имената на лицата и образуванията в списъка от приложението се преглеждат през определени интервали от време и поне веднъж на всеки шест месеца, за да се гарантира, че съществуват основания да бъдат [оставени] в списъка“.

6 Името на „Hamas-Izz al-Din al-Qassem (терористично крило на Хамас)“ е включено в „[п]ървия списък на лицата, групите или [образуванията] по смисъла на член 1“ от Обща позиция 2001/931, който е приложен към нея.

Регламент (ЕО) № 2580/2001

7 За да приложи на равнището на Общността описаните в Обща позиция 2001/931 мерки, Съветът приема Регламент (ЕО) № 2580/2001 от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, 2001 г., стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169). По-конкретно член 2, параграф 3 от този регламент предвижда, че Съветът, действащ единодушно, създава, преразглежда и изменя списъка на лицата, групите или образуванията, към които се прилага този регламент, в съответствие с разпоредбите на член 1, параграфи 4, 5 и 6 от Обща позиция 2001/931.

8 Същия ден Съветът приема Решение 2001/927/ЕО за създаване на списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ L 344, 2001 г., стр. 83), който, също като приложения към Обща позиция 2001/931 списък, съдържа името „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“.

9 Списъците на лицата, групите и образуванията, приложени към Обща позиция 2001/931 и към Решение 2001/927, са актуализирани редовно, в приложение на член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 и на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001. Името на „Hamas-Izz al-Din al-Qassem“, а впоследствие на „Hamas (включително Hamas-Izz al-Din al-Qassem)“ (наричана по-нататък „Hamas“), остава в списъците, приложени към последващите актове.

Процедурният правилник на Съвета

10 Преамбюлът на Решение 2009/937/ЕС на Съвета от 1 декември 2009 година за приемане на Процедурен правилник на Съвета (ОВ L 325, 2009 г., стр. 35) гласи:

„(1) С Договора от Лисабон се внасят редица промени, засягащи функционирането на Съвета и на неговото председателство, структурата на Съвета, както и видовете правни актове на Съюза и провеждането на процедурата по приемане на актовете, по-специално като се разграничават законодателните и незаконодателните актове.

(2) Следователно процедурният правилник, приет на 15 септември 2006 г., следва да бъде заменен с процедурен правилник, в който са включени измененията, необходими за прилагането на Договора от Лисабон“.

11 Приложеният към това решение процедурен правилник на Съвета в член 12, озаглавен „Обичайна писмена процедура и процедура на мълчаливо съгласие“, предвижда в параграфи 1 и 3:

„1. Актовете на Съвета по спешни въпроси могат да бъдат приети чрез писмено гласуване, когато Съветът или [Комитетът на постоянните представители (Корепер)] реши с единодушие да използва тази процедура. При особени обстоятелства председателят също може да предложи да се използва тази процедура; в този случай може да се пристъпи към писмено гласуване, когато всички членове на Съвета приемат тази процедура.

[…]

3. Приключването на писмената процедура се установява от генералния секретариат“.

12 Съгласно член 15 от Процедурния правилник на Съвета, озаглавен „Подписване на актовете“:

„Текстът на актовете, приети от Европейския парламент и от Съвета в съответствие с обикновената законодателна процедура, както и на актовете, приети от Съвета, се подписва от действащия при приемането им председател и от генералния секретар. Генералният секретар може да делегира правото си на подпис на генерални директори от генералния секретариат“.

Спорните актове

Решение 2018/475 и Регламент за изпълнение 2018/468

13 На 21 март 2018 г. Съветът приема Решение 2018/475 и Регламент за изпълнение 2018/468. Името на Hamas е оставено в приложените към тези актове списъци.

14 Съображения 2—6 от Решение 2018/475 са със следния текст:

„(2) На 4 август 2017 г. Съветът прие Решение (ОВППС) 2017/1426 за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция [2001/931] („списъкът“).

(3) В съответствие с член 1, параграф 6 от Обща позиция [2001/931] е необходим редовен преглед на имената на лицата, групите и образуванията в списъка, за да се гарантира, че има основания те да продължат да бъдат включени в него.

(4) В настоящото решение се излагат резултатите от извършения от Съвета преглед на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция [2001/931].

(5) Съветът се увери, че компетентните органи, посочени в член 1, параграф 4 от Обща позиция [2001/931], са взели решения по отношение на всички лица, групи и образувания в списъка, които са участвали в терористични действия по смисъла на член 1, параграфи 2 и 3 от Обща позиция [2001/931]. Съветът стигна също така до заключението, че за лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция [2001/931], следва да продължат да се прилагат специалните ограничителни мерки, предвидени в нея.

(6) Списъкът следва да бъде съответно актуализиран и Решение (ОВППС) 2017/1426 следва да бъде отменено.“.

15 Съображения 1—6 от Регламент за изпълнение 2018/468 гласят следното:

„(1) На 4 август 2017 г. Съветът прие Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент [№ 2580/2001], с който се актуализира списъкът на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилага Регламент [№ 2580/2001] („списъкът“).

(2) Съветът представи на всички лица, групи и образувания изложение на основанията за включването им в списъка в случаите, в които това беше осъществимо на практика.

(3) С известие, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*, Съветът информира лицата, групите и образуванията в списъка, че е решил те да продължат да бъдат включени в него. Съветът информира също така засегнатите лица, групи и образувания за възможността да поискат да им бъдат изложени основанията на Съвета за включването им в списъка, в случай че подобно изложение още не им е било предоставено.

(4) Съветът направи преглед на списъка в съответствие с изискванията на член 2, параграф 3 от Регламент [№ 2580/2001]. При този преглед Съветът взе предвид възраженията, представени му от засегнатите [лица], както и актуализираната информация, получена от компетентните национални органи относно статуса на включените в списъка лица и образувания на национално равнище.

(5) Съветът се увери, че компетентните органи, посочени в член 1, параграф 4 от Обща позиция [2001/931], са взели решения по отношение на всички лица, групи и образувания в списъка, които са участвали в терористични действия по смисъла на член 1, параграфи 2 и 3 от Обща позиция [2001/931]. Освен това Съветът стигна до заключението, че за лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция [2001/931], следва да продължат да се прилагат специалните ограничителни мерки, предвидени в Регламент [№ 2580/2001].

(6) Списъкът следва да бъде съответно актуализиран и Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 следва да бъде отменен“.

16 Решение 2018/475 и Регламент за изпълнение 2018/468, както и изложението на мотивите за тези актове, са приети от Съвета в рамките на писмена процедура по смисъла на член 12, параграф 1 от Процедурния правилник на тази институция.

17 С писмо от 22 март 2018 г. Съветът изпраща на адвоката на Hamas изложението на мотивите за оставяне на Hamas в списъците, приложени към Решение 2018/475 и Регламент за изпълнение 2018/468.

18 От това изложение на мотивите следва, че за да остави Hamas в посочените списъци, Съветът се основава, от една страна, на решение на Secretary of State for the Home Department (министър на вътрешните работи на Обединеното кралство) от 29 март 2001 г. (наричано по-нататък „решението на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство от 2001 г.“), и от друга страна, на три решения, приети от органите на Съединените американски щати на 23 януари 1995 г., 8 октомври 1997 г. и 31 октомври 2001 г. (наричани по-нататък „решенията на органите на Съединените щати“). В основната част на изложението на мотивите, след като разглежда поотделно информацията, съдържаща се в тези национални решения, Съветът посочва, че всяко от тях предоставя достатъчно мотиви за включването на Hamas в тези списъци. В това отношение той уточнява, че същите тези национални решения представляват решения на компетентни органи по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 и че те са все още в сила. По-нататък той подчертава, че причините, обосновали включването на Hamas в тези списъци, все още са налице и че поради това името му следва да остане в тях.

19 Освен това изложението на мотивите съдържа приложение A, което се отнася до решението на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство от 2001 г., и приложение B, което се отнася до решенията на органите на Съединените щати. Всяко от

тези приложения съдържа описание на националните законодателства, по силата на които са били приети решенията на националните органи, представяне на определенията на понятията за тероризъм, които са посочени в тези законодателства, описание на процедурите за преразглеждане на тези решения, описание на фактите, на които същите органи са се основавали, и констатацията, че тези факти представляват терористични действия по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931.

Решение 2018/1084 и Регламент за изпълнение 2018/1071

20 На 30 юли 2018 г. Съветът приема Решение 2018/1084 и Регламент за изпълнение 2018/1071. Hamas е оставена в приложените към тези актове списъци.

21 Мотивите от съображения 2—6 от Решение 2018/1084 и от съображения 1—6 от Регламент за изпълнение 2018/1071 съответстват по същество на мотивите, съответно, от съображения 2—6 от Решение 2018/475 и от съображения 1—6 от Регламент за изпълнение 2018/468, възпроизведени в точки 14 и 15 от настоящото съдебно решение. Освен това Решение 2018/1084 и Регламент за изпълнение 2018/1071, както и изложението на мотивите на тези актове, са приети от Съвета в рамките на писмена процедура по смисъла на член 12, параграф 1 от Процедурния правилник на тази институция.

22 С писмо от 31 юли 2018 г. Съветът изпраща на адвоката на Hamas изложението на мотивите за оставяне на тази организация в списъците, приложени към Решение 2018/1084 и към Регламент за изпълнение 2018/1071. Това изложение на мотивите по същество е идентично с изложението, съобщено на Hamas, за да се обоснове оставянето ѝ в списъците, приложени към Решение 2018/475 и към Регламент за изпълнение 2018/468, посочено в точки 17—19 от настоящото съдебно решение.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

23 На 17 май 2018 г. Hamas подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на Решение 2018/475 и на Регламент за изпълнение 2018/468. Тъй като тези актове са отменени и заменени, съответно с Решение 2018/1084 и с Регламент 2018/1071, Hamas изменя първоначалните си искания, като включва в жалбата си и искане за отмяна на последните актове в частта, в която се отнасят до нея.

24 В подкрепа на исканията си за отмяна на спорните актове Hamas изтъква седем основания, първото от които е нарушение на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, второто — грешки относно истинността на фактите, третото — грешка в преценката относно терористичния характер на тази организация, четвъртото — нарушение на принципа на ненамеса, петото — неотчитане в достатъчна степен на настъпилата поради изминалото време промяна в положението, шестото — неизпълнение на задължението за мотивиране, и седмото — нарушение на принципа на зачитане на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита. В отговор на въпрос, поставен от Общия съд в рамките на процесуално-организационно действие, Hamas изтъква осмо основание — липса на удостоверяване на изложенията на мотивите.

25 Най-напред в точки 42—261 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда основания от първо до седмо. В точка 76 от обжалваното съдебно решение той приема, че в конкретния случай мотивите, свързани с решенията на органите на Съединените щати, са

недостатъчни, поради което те не могат да служат за основание на обжалваните актове. Въз основа на това в точка 77 от обжалваното съдебно решение Общият съд стига до извода, че разглеждането на жалбата следва да продължи, като то се ограничи до спорните актове, доколкото са основани на решението на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство от 2001 г. След като разглежда жалбата, Общият съд отхвърля като неоснователни твърденията за наличие на основания от първо до седмо.

26 След това Общият съд разглежда осмото основание, за което в точка 269 от обжалваното съдебно решение приема, че е абсолютно основание за отмяна. След като в точки 270 и 271 от обжалваното съдебно решение се позовава на член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС и на член 15 от Процедурния правилник на Съвета, в точки 272—277 от това съдебно решение Общият съд приема, че правилата, посочени във връзка с актове на Комисията в решение от 15 юни 1994 г., Комисия/BASF и др., C-137/92 P, EU:C:1994:247 (наричано по-нататък „решение Комисия/BASF“), съгласно което удостоверяването на актове на институция посредством подписването им има за цел да гарантира правната сигурност и представлява съществено процесуално изискване, трябва да се прилагат и по отношение на актовете на Съвета. Освен това в точки 278—280 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, от една страна, че изпратените на Hamas изложения на мотивите за спорните актове не съдържат подпис, и че от друга страна, тези актове, подписани от председателя и от генералния секретар на Съвета, не съдържат изложенията на мотивите за приемането им.

27 В точки 281 и 282 от обжалваното съдебно решение обаче Общият съд приема, че в съответствие с член 296 ДФЕС и с оглед на изводите от решение Комисия/BASF, приетите от Съвета актове трябва да бъдат мотивирани и че разпоредителната част и мотивите са неразделно цяло, така че актът и изложението на мотивите трябва да бъдат удостоверени, когато, както е в случая, актът и изложението са в отделни документи, като наличието на подпис върху единия документ не може да породи презумпция, че вторият документ също е бил удостоверен.

28 Накрая, Общият съд отхвърля доводите на Съвета, като в точки 297 и 299 от обжалваното съдебно решение уточнява, че съществените процесуално изискване, каквото е този подпис, не може да се замени с описание на процедурата, проведена в рамките на Съвета при приемането на тези актове и че липсата на удостоверяване сама по себе си представлява съществено процесуално нарушение.

29 Ето защо в точка 305 Общият съд потвърждава наличието на осмото основание и отменя спорните актове в частта, в която се отнасят до Hamas. Освен това тази юрисдикция отсъжда, че Съветът на Европейския съюз ще понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Hamas.

Искания на страните

30 Съветът иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да постанови окончателно решение по въпросите, които са предмет на настоящата жалба, и

– да осъди Hamas да заплати съдебните разноски, направени от Съвета в първоинстанционното производство и в настоящото производство по обжалване.

31 Hamas иска от Съда:

– да отхвърли настоящата жалба и

– да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, направени от Hamas в първоинстанционното производство и в настоящото производство по обжалване.

По жалбата

32 Съветът излага две основания в подкрепа на жалбата си. Първото основание за обжалване е грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд при преценката на осмото основание на първоинстанционната жалба — липса на удостоверяване на изложенията на мотивите на спорните актове. С второто си основание Съветът упреква Общия съд за неправилния според него извод, че решенията на органите на Съединените щати не представляват достатъчно основание за включването на Hamas в списъците, приложени към спорните актове (наричани по-нататък „спорните списъци“).

По второто основание

Доводи на страните

33 С второто основание за обжалване, което следва да се разгледа на първо място, Съветът изтъква, че съображенията на Общия съд, въз основа на които в точки 65—76 от обжалваното съдебно решение той е заключил, че решенията на органите на Съединените щати не могат да послужат за основание на спорните актове, са неправилни.

34 В това отношение Съветът посочва, че тези решения са публикувани и че изложенията на мотивите на спорните актове изясняват в достатъчна степен процедурите, с които те са приети, процедурите по преразглеждане, както и способите за съдебна защита, с които разполага Hamas по силата на американското право. Практиката на Съда не изисквала националното решение, което служи като основание за включване в съответния списък, да е взето в определена правна форма или да е публикувано или нотифицирано. Накрая, някои от инцидентите, на които се основали тези органи, били посочени в изложенията на мотивите на спорните актове.

35 Hamas счита, че второто основание е недопустимо, като изтъква, по-специално въз основа на определение от 8 април 2008 г., Saint-Gobain Glass Deutschland/Комисия (C-503/07 P, EU:C:2008:207, т. 48), че наличието на правен интерес предполага жалбата да може чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала. В случая Общият съд наистина приел, че Съветът не е мотивирал в достатъчна степен защо е прибягнал до решенията на органите на Съединените щати като основание на спорните актове. Въпреки това Общият съд продължил да разглежда жалбата, доколкото тези актове се основават на решението на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство от 2001 г., и постановил, че

Съветът не е нарушил разпоредбите на Обща позиция 2001/931, така че тази институция не би имала никаква полза от това оспорване на обжалваното съдебно решение. Освен това твърдението за наличие на това основание било неоснователно.

Съображения на Съда

36 Съгласно член 169, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда исканията в жалбата са за отмяна, изцяло или частично, на съдебния акт на Общия съд, съдържащ се в диспозитива.

37 Тази разпоредба прилага основния принцип при обжалването на съдебни актове на Общия съд, че съответната жалба трябва да е насочена срещу диспозитива на съдебния акт на Общия съд и не може да има за предмет само изменението на някои мотиви на този акт (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2017 г., British Airways/Комисия, C-122/16 P, EU:C:2017:861, т. 51 и цитираната съдебна практика).

38 В случая обаче следва да се констатира, както отбелязва генералният адвокат в точка 81 от заключението си, че второто основание за обжалване на Съвета — който спечелил делото по първите седем основания, повдигнати от Hamas пред Общия съд — е насочено не към отмяна, макар и частична, на диспозитива на обжалваното съдебно решение, а само към изменение на някои от мотивите му относно първите седем основания.

39 Всъщност, както следва от точка 77 от обжалваното съдебно решение, която Съветът не оспорва в жалбата си, член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, съгласно който трябва да е взето решение от компетентните органи по отношение на засегнатите лица, групи или образувания, не изисква актовете на Съвета да се основават на множество решения на компетентни органи. При това положение, като счел, че що се отнася до включването на Hamas в спорните списъци, спорните актове могат да се позовават само на решението на министъра на вътрешните работи на Обединеното кралство от 2001 г., Общият съд продължил с разглеждането на жалбата, като го ограничил само до спорните актове, доколкото са основани на това решение, и като приел доводите на Съвета, отхвърлил твърденията на Hamas за наличие на първите седем основания.

40 Следователно твърдението за наличие на второто основание за обжалване трябва да се отхвърли като недопустимо.

По първото основание

Доводи на страните

41 С първото основание за обжалване Съветът твърди, че спорните актове са надлежно удостоверени и че в своя анализ в точки 270—305 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал няколко грешки при прилагане на правото.

42 В това отношение Съветът посочва най-напред, че нито член 297 ДФЕС, нито член 15 от Процедурния правилник на Съвета указват, че документът, който съдържа изложението на мотивите на даден акт, трябва да бъде подписан. По-нататък Съветът отбелязва, че неговата практика при прилагането на Обща позиция 2001/931 е да разделя съответните

актове от свързаните с тях изложения на мотивите, в съответствие с практиката на Общия съд, установена с решение от 12 декември 2006 г., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет (T-228/02, EU:T:2006:384, т. 147).

43 Съветът счита също, че Общият съд неправилно е приложил към настоящото дело съдебната практика, установена с решение Комисия/BASF. Всъщност, докато в делото, по което е постановено това решение, в изложението на мотивите на разглежданото решение били констатирани различни изменения спрямо текста, представен на колегиума на членовете на Комисията, обсъден и приет от него, било безспорно, че по настоящото дело Съветът приел спорните актове, включително изложението на мотивите им, в един и същ момент и съгласно една и съща процедура за вземане на решения, като това изложение на мотивите е неразделна част от посочените актове и те съответстват на волята му. Освен това, за разлика от положението, довело до решение Комисия/BASF, съобщеният на Hamas текст на изложението на мотивите бил идентичен с приетото от Съвета изложение на мотивите.

44 Освен това използваните системи за обработка на документите, включващи електронен подпис, електронен печат и електронен времеви печат, правели невъзможна промяната им след тяхното приемане, а подписът, положен от председателя на Съвета и неговия генерален секретар в долната част на спорните актове, удостоверявал изложенията на мотивите. С тези системи спорните актове, включително нотифицираните до Hamas изложения на мотивите, били стабилни и не можели да бъдат променяни, по-конкретно що се отнася до органа, който ги е издал, и до тяхното съдържание на всички съответни езици, и впрочем Hamas изобщо не твърдяла, че текстът на адресираните до нея изложения на мотивите се различава от приетия от Съвета. В това отношение Съветът добавя, че адресираните до Hamas уведомителни писма, придружили тези изложения на мотивите, били подпечатани от генералния секретариат на тази институция.

45 Според Hamas твърдението за наличие на първото основание трябва да се отхвърли като недопустимо и във всички случаи като неоснователно.

46 В това отношение Hamas поддържа, че доводите на Съвета — а именно, че съдебната практика, установена с решение Комисия /BASF, в случая не е приложима поради неговата практика при прилагане на Обща позиция 2001/931, поради различията между делото, по което е постановено това решение, и поради използването на интегрирани системи за управление на документи — са недопустими. Всъщност Съветът не указал точно кои части от обжалваното съдебно решение критикува и не посочвал как неговите доводи противоречат на мотивите на това съдебно решение.

47 По същество според Hamas Общият съд правилно приел, че тъй като мотивите на един акт са неразривно свързани с неговата разпоредителна част, удостоверяването трябва да се отнася не само до разпоредителната част, но и до неговите мотиви. Съветът не само не взел предвид съдебната практика, установена с решение Комисия/BASF, но и си противоречал, доколкото самият той признавал този неделим характер. Hamas добавя, че тъй като член 297 ДФЕС и член 15 от Процедурния правилник на Съвета не предвиждат изключение от правилата за удостоверяване, Съветът следва да въведе процедури за спазване на тези правила в рамките на Обща позиция 2001/931.

48 Освен това Общият съд правилно припомнил, от една страна, че целта на предвидения в посочените разпоредби подпис е по-специално да даде на третите лица възможност да се уверят, че нотифицираните им актове действително са приети от съответната институция, и от друга страна, че липсата на удостоверяване сама по себе си представлява съществено процесуално нарушение. От гледна точка на третите лица протичането на процедурата в Съвета било без значение, тъй като единственият важен аспект бил както мотивите, така и разпоредителната част на акта, който ги засяга, да бъдат удостоверени. В случая обаче изложенията на мотивите за спорните актове, които били съобщени на Hamas, не съдържали нито подпис, нито дори дата, чрез които могат да бъдат идентифицирани като актове на Съвета и да бъде определен моментът, в който са приети. Освен това Съветът не твърдял, че му е невъзможно да извърши удостоверяване на въпросните изложения на мотиви. Следователно доводите му относно протичането на тази процедура били неотносими и неоснователни, както било неотносимо и обстоятелството, че изложенията на мотивите, съобщени на Hamas, съответстват на приетите от Съвета.

49 Hamas изтъква също, че електронният подпис, електронният печат и електронният времеви печат не са предвидени нито в член 297 ДФЕС, нито в член 15 от Процедурния правилник на Съвета и че след като последният изпраща изложенията на мотивите по пощата, освен че ги съобщава и по електронен път, той не може да разчита на електронен подпис. Накрая Hamas посочва, че изобщо не било сигурно, че съобщените му изложения на мотивите са автентични.

Съображения на Съда

50 В самото начало следва да се припомни, че от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда следва, че жалбата трябва точно да посочва критикуваните точки от съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и конкретните правни доводи, с които се подкрепя това искане, тъй като в противен случай жалбата или съответното основание ще бъдат недопустими (вж. в този смисъл решение от 10 септември 2020 г., Hamas/Съвет, C-122/19 P, непубликувано, EU:C:2020:690, т. 26 и цитираната съдебна практика).

51 В случая, противно на поддържаното от Hamas, жалбата посочва точно критикуваните точки от обжалваното съдебно решение в рамките на първото основание, и излага мотивите, поради които според Съвета в тези точки е допусната грешка при прилагане на правото, което дава на Съда възможност да упражни своя контрол за законосъобразност.

52 Освен това, доколкото Hamas упреква Съвета, че само повтаря доводите, които е изложил пред Общия съд, и така просто иска тяхното преразглеждане, следва да се отбележи, че с първото си основание за обжалване Съветът оспорва тълкуването и прилагането на правото на Съюза от Общия съд, накарали го да констатира — независимо от доводите, изложени пред него от Съвета — че при приемането на спорните актове има съществено процесуално нарушение.

53 Когато обаче жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат отново да бъдат обсъдени в хода на производството по обжалване. Всъщност, ако жалбоподателят не може да основе жалбата си до Съда на вече изложени пред Общия съд

основания и доводи, производството по обжалване отчасти би се обезсмислило (решение от 31 януари 2019 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, C-225/17 P, EU:C:2019:82, т. 34 и цитираната съдебна практика).

54 Следователно твърдението за наличие на първото основание за обжалване е допустимо.

55 Що се отнася до основателността на твърдението за наличие на това основание, следва да се отбележи, на първо място, че принципът на правна сигурност изисква всеки акт на администрацията, който поражда правно действие, да бъде сигурен, по-специално що се отнася до органа, издал акта, и до неговото съдържание. Контролът дали е спазено изискването за удостоверяване на акта и съответно, дали актът е сигурен, е предварително условие за осъществяването на всеки друг контрол, като например контрола дали актът е издаден от компетентния орган, дали са спазени принципът на колегиалност и задължението за мотивиране на актовете (решение от 6 април 2000 г., Комисия/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, т. 45 и 46).

56 Тъй като удостоверяването представлява съществено процесуално изискване, нарушаването му може да доведе до отмяната на съответния акт и да бъде обсъдено служебно от съда (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 152 и цитираната съдебна практика).

57 Освен това от практиката на Съда следва, че саморъчният подпис на даден акт, по-специално от председателя на приелата го институция, представлява средство за удостоверяване на акта, чиято цел е да обезпечи правната сигурност, като закрепи на автентичните езици текста, приет от тази институция. Така в случай на оспорване това удостоверяване дава възможност да се провери дали нотифицираните или публикуваните текстове съответстват точно на последния текст, а оттам и на волята на органа, който ги е издал (вж. в този смисъл решение Комисия/BASF, т. 74 и 75).

58 Въпреки това в делото, по което е постановено решение от 15 юли 2021 г., Комисия /Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП (C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 66 и 163), Съдът е приел, че удостоверяването на актовете на служба на Съюза може да зависи от прилагането на специални вътрешни процедури, въведени за тази цел от посочената служба, и че по това дело саморъчният подпис, положен от председателя на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) върху фиш за изпращане, който сочи по-специално приложение към разглежданото по това дело решение на тази служба, предвид всички доведени до знанието на Съда обстоятелства е бил достатъчен, за да се гарантира удостоверяването на това приложение.

59 Що се отнася, на второ място, до решение Комисия/BASF, в точка 67 Съдът наистина припомня, че разпоредителната част и мотивите на дадено решение са неразделно цяло, а в точка 77 констатира, че разглежданото решение, свързано с производство по прилагане на член 85 от Договора за ЕИО, не е било удостоверено при условията, предвидени в член 12, първа алинея от действащия към този момент процедурен правилник на Комисията, съгласно който „[а]ктовете, приети от Комисията […]трябва да бъдат удостоверени на автентичния или автентичните езици с подписите на председателя и изпълнителния секретар“, поради липсата на съответствие между, от една страна, текста, приет от

колегиума на членовете на Комисията, от друга страна, текста на същото решение, публикуван и нотифициран до своите адресати, и поради съществуващите различия в приетия от този колегиум текст на различните езици.

60 При все това, от една страна, е безспорно, както Общият съд констатира по същество в точка 279 от обжалваното съдебно решение, че за разлика от решението, разглеждано по делото, по което е постановено решение Комисия/BASF, спорните актове са подписани от председателя на приелата ги институция, а именно Съвета, и от неговия генерален секретар. Така както са публикувани обаче, посочените актове съдържат общи мотиви за приемането им, според които, както личи от точки 14, 15 и 21 от настоящото решение, след преразглеждане Съветът е заключил, че спрямо включените в спорните списъци лица, групи и образувания трябва да продължат да се прилагат ограничителни мерки.

61 От друга страна, както отбелязва генералният адвокат в точка 73 от заключението си, в решение Комисия/BASF е поставен не въпросът дали всички мотиви на даден акт трябва да бъдат удостоверени чрез саморъчен подпис, когато част от тях се съдържат в отделен документ, за който се отнася актът, а въпросът за липсата на съответствие между, от една страна, текста на решение, прието от колегиума на членовете на Комисията, и от друга страна, текста на същото това решение, публикувано и нотифицирано до някои адресати, както и за съществуващите различия в приетия от този колегиум текст на различните езици.

62 С оглед на тези различни обстоятелства съображенията на Съда в решение Комисия/BASF не могат да бъдат приложени към настоящото дело. Следователно Общият съд неправилно е отхвърлил довода на Съвета, посочен в точка 298 от обжалваното съдебно решение, относно различния фактически контекст.

63 Така е важно да се определи, на трето място, дали член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС и член 15 от Процедурния правилник на Съвета изискват, що се отнася до актове като спорните, да се подпише не само самият публикуван акт заедно с общи мотиви, но и изложението на мотивите, в което се уточняват индивидуалните причини за приетата спрямо засегнатото лице или образувание мярка за замразяване на средства, което му е било нотифицирано в отделен документ.

64 Съгласно член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС незаконодателните актове, приети под формата на регламенти, директиви и решения, които не посочват адресат, се подписват от председателя на институцията, която ги е приела. Член 297, параграф 2, втора алинея ДФЕС гласи, inter alia, че регламентите и решенията, когато не посочват адресат, се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*. Накрая, съгласно член 297, параграф 2, трета алинея ДФЕС решенията, които посочват адресат, подлежат само на нотифициране.

65 Що се отнася до особения случай на актове, предвиждащи ограничителни мерки като спорните, Съдът вече е постановил, че те имат особена същност, тъй като приличат както на актове с общо приложение, доколкото забраняват на цяла категория адресати, определени общо и абстрактно, в частност да предоставят средства и икономически ресурси на разположение на лицата и образуванията, чиито имена са включени в списъците в приложенията им, така и на съвкупност от индивидуални решения по отношение на тези лица и образувания (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, EU:C:2008:461, т. 241—244 и от 23 април 2013 г., Gbagbo и др./Съвет, C-478/11 P—C-482/11 P, EU:C:2013:258, т. 56).

66 В този смисъл, както отбелязва генералният адвокат в точка 55 от своето заключение, от предвиденото в член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС правило произтича, че актове като спорните, които са незаконодателни актове, приети под формата на регламенти или на решения, които не посочват адресат, трябва да бъдат подписани от председателя на Съвета, доколкото приличат на актове с общо приложение по смисъла на съдебната практика, припомнена в предходната точка.

67 В случая, както вече бе посочено в точка 60 от настоящото решение, спорните актове, както са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, действително са били подписани от председателя на Съвета, а също и, както изисква член 15 от Процедурния правилник на тази институция, от генералния му секретар.

68 От друга страна, доколкото спорните актове приличат на съвкупност от индивидуални решения, за тях не важи задължението да бъдат подписани от председателя на Съвета, произтичащо от член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС, а единствено задължението за нотифициране, произтичащо от член 297, параграф 2, трета алинея ДФЕС, който, както бе припомнено в точка 64 от настоящото съдебно решение, се отнася до решенията, които посочват адресат и следователно са индивидуални по характер.

69 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 56 от своето заключение, изложенията на мотивите, придружаващи включването на лице, на група или на образувание в списъците с лицата, групите и образуванията, засегнати от ограничителни мерки, се отнасят до индивидуалните мотиви за такова включване. Следователно посочените изложения на мотивите като тези, които придружават спорните актове и са нотифицирани до Hamas, не се отнасят до общия характер на тези актове, а до оня техен аспект, поради който приличат на съвкупност от индивидуални решения.

70 От направения по-горе анализ следва, че що се отнася до актовете, които налагат или запазват действието на ограничителни мерки, каквито са спорните, противно на съображенията, изложени от Общия съд в точка 288 от обжалваното съдебно решение, член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС не изисква от председателя на Съвета да подписва — освен акта с общи мотиви за тези ограничителни мерки — и изложението на индивидуалните мотиви за включването на лице, група или образувание в списъците на лицата, групите и образуванията, към които са насочени тези ограничителни мерки. Достатъчно е това изложение на мотивите да бъде надлежно удостоверено с други средства.

71 Същото се отнася и за член 15 от Процедурния правилник на Съвета.

72 В това отношение, когато само уточнява, че „текстът“ на актовете, приети от Съвета, се подписва от председателя и от генералния секретар на тази институция, посоченият член не уточнява какво обхваща това понятие.

73 От преамбюла на Решение 2009/937 обаче по същество следва, че Процедурният правилник на Съвета е приет, за да се отчетат измененията, внесени с Договора от Лисабон в разпоредбите на първичното право на Съюза относно функционирането на Съвета и на неговото председателство, както и относно провеждането на процедурата, по която те приемат актове. Ето защо член 15 от посочения правилник, който се отнася по-специално до подписването на актовете на Съвета, трябва да се тълкува в светлината на релевантните разпоредби на Договорите относно това функциониране и тази процедура, сред които е и член 297 ДФЕС. Следователно посоченият член 15 не може да се тълкува в смисъл, че

налага на председателя и генералния секретар на тази институция задължение за подписване, което е по-строго от произтичащото от член 297, параграф 2, първа алинея ДФЕС.

74 Трябва да се добави, че противно на постановеното от Общия съд в точки 281—283 от обжалваното съдебно решение, подобно формално задължение за подписване на изложението на индивидуалните мотиви не може да се изведе и от задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС. Всъщност тази разпоредба изисква мотивите да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията, издала акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетите мерки, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол, като тези мотиви трябва да са съобразени с естеството на разглеждания акт и с контекста на приемането му (решение от 31 януари 2019 г., Islamic Republic of Iran Shipping Lines и др./Съвет, C-225/17 P, EU:C:2019:82, т. 68 и 69 и цитираната съдебна практика). Както следва от съдебната практика, припомнена в точка 55 от настоящото решение, тези изисквания не трябва да се смесват с изискванията за удостоверяването на акт на Съюза, тъй като контролът дали е спазено последното изискване е предварително условие за осъществяването на всеки друг контрол върху този акт.

75 От всички изложени по-горе съображения следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, когато в точки 283 и 305 от обжалваното съдебно решение е постановил, че тъй като изложенията на мотивите, свързани с оставянето на Hamas в приложените към спорните актове списъци, не са били подписани от председателя и от генералния секретар на Съвета, следва да се потвърди наличието на осмото основание, повдигнато пред Общия съд, и да се отменят спорните актове в частта, в която се отнасят до тази организация.

76 Ето защо първото основание за обжалване е налице и обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено в частта, в която потвърждава наличието на изложеното в първоинстанционното производство осмо основание, в резултат на това отменя спорните актове и се произнася по съдебните разноски.

По жалбата пред Общия съд

77 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз в случай на отмяна на решението на Общия съд Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

78 В настоящия случай фазата на производството позволява да се постанови окончателно решение по жалбата за отмяна на спорните актове, подадена от Hamas пред първата инстанция, и при това положение Съдът трябва да постанови такова решение в рамките на спора, който все още е висящ пред него (вж. в този смисъл решение от 4 март 2021 г., Комисия/Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, т. 108).

79 В тази жалба Hamas изтъква осем основания, посочени в точка 24 от настоящото решение.

80 Общият съд отхвърля твърденията за наличие на първите седем основания и както е видно от точки 36—40 от настоящото решение, твърдението за наличие на второто основание на настоящата жалба — което е за изменение на някои от свързаните с тези основания мотиви на обжалваното съдебно решение — е недопустимо.

81 Освен това няма съмнение, че Hamas не е оспорила с насрещна жалба правилността на обжалваното съдебно решение в тази му част, така че неговата отмяна, постановена от Съда, не го променя в частта, в която Общият съд е отхвърлил твърденията за наличие на тези основания (вж. в този смисъл решение от 4 март 2021 г., Комисия/Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, т. 109).

82 Всъщност следва да се припомни, че Hamas е можела да подаде насрещна жалба, с която да оспори отхвърлянето от Общия съд на тези седем основания, изтъкнати в първата инстанция, тъй като член 178, параграф 1 от Процедурния правилник гласи, че исканията в насрещната жалба са за отмяна, изцяло или частично, на съдебния акт на Общия съд, без да ограничава обхвата на тези искания до съдебния акт на Общия съд, съдържащ се в диспозитива, за разлика от член 169, параграф 1 от този правилник, който се отнася до исканията в жалбата. Следователно при липсата на такава насрещна жалба обжалваното съдебно решение се ползва със сила на пресъдено нещо в частта му, в която Общият съд е отхвърлил твърденията за наличие на първите седем основания (вж. в този смисъл решение от 4 март 2021 г., Комисия/Fútbol Club Barcelona, C-362/19 P, EU:C:2021:169, т. 110).

83 Що се отнася до осмото основание — липса на удостоверяване на изложенията на мотивите на спорните актове, следва да се отбележи, че Съветът е представил копията на различните документи, изпратени съвместно по електронен път до делегациите на държавите членки, призовани да гласуват, както и снимките на екран, съдържащи електронния подпис и електронния печат на генералния секретариат на Съвета, освен електронния времеви печат, потвърждаващ датата и часа на този подпис и доказващ, че тези изложения на мотивите са били приети в рамките на писмената процедура по член 12, параграф 1 от Процедурния правилник на Съвета, едновременно със спорните актове, подписани от председателя и от генералния секретар на Съвета, към които са били неразделно приложени, както отбелязва генералният адвокат в точка 63 от своето заключение.

84 Освен това Hamas не посочва никакви конкретни косвени доказателства или данни, които да поставят под съмнение точното съответствие между текста на изложенията на мотивите, които са ѝ нотифицирани, и текста, приет от Съвета. При тези условия, а също и предвид съображенията в точки 63—74 от настоящото съдебно решение, следва да се приеме, че автентичността на посочените изложения на мотивите не е била надлежно оспорена, и поради това твърдението за наличие на осмото основание да се отхвърли като неоснователно.

85 Следователно подадената от Hamas жалба трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

86 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, който се прилага по

отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

87 След като Съветът е направил искане за осъждането на Hamas и последната е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски, понесени от Съвета както в настоящото производство по обжалване, така и в първоинстанционното производство.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 4 септември 2019 г., Hamas/Съвет (T-308/18, EU:T:2019:557), в частта, в която приема, че осмото основание, изтъкнато в първоинстанционното производство, е налице и отменя Решение (ОВППС) 2018/475 на Съвета от 21 март 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/1426, Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420, Решение (ОВППС) 2018/1084 на Съвета от 30 юли 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2018/475, и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1071 на Съвета от 30 юли 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 в частта, в която тези актове се отнасят до Hamas, включително Hamas-Izz al-Din al-Qassem.

2) Отхвърля жалбата на Hamas по дело T-308/18.

3) Осъжда Hamas да заплати, наред с направените от нея съдебни разноски, и разноските на Съвета на Европейския съюз, направени както в настоящото производство по обжалване, така и в първоинстанционното производство.

Подписи